

การคุมความประพฤติ

การคุมความประพฤติที่จะกล่าวในที่นี้ จะได้อธิบายถึง เฉพาะการคุมความ
ประพฤติผู้ใหญ่เท่านั้น มิได้หมายรวมถึง การคุมความประพฤติในศาลคดีเด็กและเยาวชน

ความหมายของคำว่าคุมความประพฤติ

การคุมความประพฤติ เป็นวิธีการใหม่ซึ่ง เพิ่งใช้กันมาประมาณ ๕๐ ปีเศษมานี้เอง
แต่เดิมการลงโทษผู้กระทำผิดคือลงโทษเพื่อแก้แค้นให้สาสมกับความผิดที่เขาได้กระทำ
ลงไป ในระยะนั้นการลงโทษไม่ได้คำนึงว่าจะช่วยแก้ไขผู้กระทำผิดให้กลับตัวเป็นคนดี
แต่อย่างใด หากแต่กระทำเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่ผู้อื่น ดังนั้น การลงโทษด้วย
จุดประสงค์ดังกล่าว จึงไม่เกิดผลดีแก่ผู้ถูกลงโทษและสังคมแต่อย่างใด ตรงข้ามกลับเป็น
ผลร้ายมากขึ้นเสียอีก เพราะปรากฏว่า เมื่อพ้นโทษออกมาผู้นั้นกลับได้รับการถ่ายทอดเอา
ความประพฤติอันชั่วร้ายมาจากผู้ลงโทษด้วยกันนั่นเอง และเมื่อเขาพ้นโทษออกก็ได้นำ
เอาความประพฤติอันชั่วร้ายที่ได้รับจากการถ่ายทอดมาขณะต้องโทษนั้นมาปฏิบัติต่อผู้อื่น
จากปรากฏการณ์ดังกล่าว จึงมีผู้คิดว่า วัตถุประสงค์ในการลงโทษดังกล่าวจะไม่ถูกต้อง
จึงได้คิดค้นวิธีการที่จะช่วยเหลือนักโทษผู้กระทำผิดเป็นรายตัว โดยกำหนดวิธีการฝึกฝนอบรม
ผู้นั้นเป็นรายบุคคล เพื่ออบรมนิสัยให้ผู้กระทำผิดได้มีโอกาสกลับตัวเป็นคนดี โดยมีที่เลี้ยง
เป็นผู้นดูแลช่วยเหลือนำแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์
แก่สังคมไ้มากกว่าวิธีแรก วิธีการแก้ไขและช่วยเหลือนักโทษผู้กระทำผิดเป็นรายตัวดังกล่าวนี้
เรียกว่าการคุมความประพฤติ (Probation)

การคุมความประพฤติมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Probation มาจากคำว่า
"Proof" ซึ่ง เป็นการพิสูจน์หรือค้นหา คือ ให้โอกาสผู้กระทำผิดได้พิสูจน์ตัวเองว่า

จะกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีต่อไปในภายหน้า โดยยังไม่ต้องเอาตัวมาลงโทษในขณะนั้น การคุมความประพฤติจึงหมายถึงวิธีการที่จะแก้ไขปรับปรุงตัวบุคคลที่กระทำความผิดโดยการปล่อยตัวไปด้วยความไว้วางใจว่าจะประพฤติตัวดีภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด และให้อยู่ภายใต้การควบคุมแนะนำของพนักงานคุมประพฤติ

ในการคุมความประพฤตินี้ พนักงานคุมประพฤตินับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมาก เพราะเป็นผู้ใกล้ชิดกับตัวผู้กระทำความผิดเป็นอย่างมาก ดังนั้น คุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นพนักงานคุมประพฤติจึงมีความสำคัญ กล่าวคือ บุคคลผู้นั้นจะต้องยอมรับในเบื้องต้นเสียก่อนว่า การคุมความประพฤติเป็นวิธีการที่สามารถแก้ไขให้ผู้กระทำความผิดกลับตัวเป็นคนดีได้ โดยพนักงานคุมประพฤติจะต้องสามารถพิจารณาคัดเลือกได้ว่าผู้กระทำความผิดใด อาจจะใช้วิธีการคุมความประพฤติอบรมให้เขากลับตัวเป็นคนดีได้ ผู้ใดไม่อาจใช้วิธีการคุมความประพฤติได้ก็ควรให้เขาได้รับโทษเสียดีกว่า

ประวัติการเริ่มวิธีการคุมความประพฤติเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา โดยในปี ค.ศ. ๑๘๔๑ มีช่างทำรองเท้าในรัฐบอสตันคนหนึ่งชื่อ John Augustus ได้ตกลงกับศาลขอรับเอาตัวผู้กระทำความผิดวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องติดสุราไปจากศาล เพื่อดูแลความประพฤติแทนที่จะให้รับโทษจำคุก ปรากฏว่าได้ผลดี วิธีการคุมความประพฤติจึงแพร่หลายเป็นที่ยอมรับกัน จนได้มีตรากฎหมายขึ้นในมลรัฐแมสซาชูเซตแพร่หลายต่อไปยังรัฐอื่นในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศยุโรป แต่ในระยะต้น ๆ วิธีการคุมความประพฤติใช้กับเด็กกระทำผิดมากกว่าใช้กับผู้ใหญ่ สำหรับเด็กกระทำผิดได้จัดให้มีพนักงานคุมประพฤติทำการสืบเสาะข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กตั้งแต่เริ่มแรกที่รับตัวเด็กไว้ ก่อนศาล

ไชยเจริญ สันติศิริ. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา, พิมพ์ครั้งที่ ๒
(พระนคร : โรงพิมพ์ไทยพิทยา, ๒๕๐๒), หน้า ๖๔.

พิพากษาคดีนั้น เสียอีก เรียกว่าการสืบเสาะก่อนพิจารณา (Pre-hearing Investigation) สำหรับผู้ใหญ่กระทำผิด พนักงานคุมความประพฤติจะไต่ถามข้อเท็จจริง เมื่อได้ทราบว่าผู้นั้นไต่กระทำผิดจริง และจะพิจารณาโทษ ถ้าเห็นว่าควรใช้วิธีคุมความประพฤติก็จะให้พนักงานคุมประพฤติทำการสืบเสาะเกี่ยวกับตัวผู้นั้น เรียกว่าการสืบเสาะก่อนคำพิพากษา (Pre-sentence Investigation) ซึ่งการคุมความประพฤติผู้ใหญ่นี้ใช้ควบคู่ไปกับการรอกการลงโทษ^๑

การคุมความประพฤติเด็กกับผู้ใหญ่นั้น มีข้อแตกต่างกันบ้าง กล่าวคือ การคุมความประพฤติเด็กส่วนมากใช้กับความผิดเกือบทุกประเภท ส่วนการคุมความประพฤติผู้ใหญ่ใช้กับความผิดบางประเภท เช่น ความผิดฐานประมาทหรือความผิดที่มีโทษทัณฑ์อื่นต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ซมขึ้นกระทำความผิด เป็นต้น ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การคุมความประพฤติเด็กใช้ไต่ถามกว้างขวางกว่าผู้ใหญ่

ปัญหาว่าพนักงานคุมประพฤติควรมีคุณสมบัติประการใดบ้าง เนื่องจากพนักงานคุมประพฤติ เป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้ที่จะเป็นพนักงานคุมประพฤติได้ จึงต้องมีคุณสมบัติอยู่ในวงจำกัดเฉพาะที่ได้ศึกษาในด้านสังคมศาสตร์ เช่น สังคมสงเคราะห์ จิตวิทยา นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เป็นต้น

เหตุที่ต้องจำกัดคุณสมบัติไว้ดังกล่าว เพราะผู้ที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ได้ผ่านการศึกษากับเรื่องนำมาพอสมควร

ในสหรัฐอเมริกา เอาพนักงานคุมประพฤติมาจากผู้ที่ได้รับปริญญาทางสังคมสงเคราะห์ เป็นสำคัญ แต่ก็ไม่เคยยัดเยียดไป รัฐที่ไม่อาจหาพวกปริญญาดังกล่าวได้ ก็กำหนดฐานะเอาตามความเหมาะสมที่เห็นว่าจะปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานคุมประพฤติได้

^๑ ไซยเจริญ สันติศิริ. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา พิมพ์ครั้งที่ ๒ (พระนคร : โรงพิมพ์ไทยพิทยา ๒๕๐๒), หน้า ๖๕ - ๖๖.

ในสหรัฐอเมริกาใช้พนักงานคุมประพฤติมาจาก ๓ ทางคือ

๑. ศาลไม่มีพนักงาน คุมประพฤติที่ทำงานเต็มเวลาอยู่ในสังกัด คงมีแต่ผู้มาทำงาน เป็นครั้งคราว ศาลใช้วิธีใหม่บุคคลที่ปล่อยไปในการคุมความประพฤติต้องมารายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ เช่นนี้ เป็นครั้งคราวตามระยะเวลาที่กำหนด

๒. อาศัยสำนักสังคมสงเคราะห์ (Social agency) ของเอกชนหรือของรัฐหรืออาศัยเจ้าหน้าที่ในทางพารอล (Parole officer) เข้ามาช่วยทำหน้าที่ในสถานคุมความประพฤติให้แก่ศาล

๓. ใช้พนักงานคุมประพฤติ ที่อยู่ในสังกัดของศาลกระทำงานเต็มเวลา

ทั้ง ๓ ข้อนี้จะเห็นได้ว่า ชนิดแรกดีกว่า ไม่มีการคุมความประพฤติเอาเสียเลยเพียงเล็กน้อย แต่อาจคุมความประพฤติโดยวิธีนั้นมีมากมายถึงขั้นว่าการเลี้ยงภัยของสังคมนั้นค่อนข้างมาก ชนิดที่สองจะดีหรือ เลวย่อมขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของ เจ้าหน้าที่ซึ่งมาช่วยเหลือ นั้น ส่วนที่สาม ทางศาลควบคุมสมรรถภาพเอง การเลี้ยงภัยของสังคมจึงมีน้อยกว่า

หน้าที่สำคัญของพนักงานคุมประพฤติ อาจแบ่งได้ดังนี้

๑. สืบเสาะเรื่องราวเกี่ยวกับตัวผู้กระทำผิด เพื่อคัดเลือกกว่าผู้กระทำผิดคนไหนสมควรจะใช้วิธีการคุมความประพฤติน่างหรือไม่ การสืบเสาะนี้เป็นกรกระทำเกี่ยวกับตัวผู้กระทำผิดนั้น เป็นรายตัวเฉพาะ โดยสืบหาปัจจัยที่ว่า เหตุใดเขาจึงกระทำผิดบุคลิกภาพ สภาพแวดล้อม ทัศนคติของผู้นั้น เป็นอย่างไรจะมีทางแก้ไขให้เขากลับตัวเป็นคนดีได้หรือไม่ การสืบเสาะดังกล่าว อาจทำได้หลายทาง เช่นการสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดโดยตรง การให้จิตแพทย์ทำการตรวจ ตลอดจนการออกสืบเสาะสภาพแวดล้อม สภาพครอบครัวของเขา เป็นต้น แล้วสรุปผลการสืบเสาะทั้งหมดจากการสืบเสาะดังกล่าว

๒. ติดตามดูแลความประพฤติ ซึ่งกระทำได้ ๒ ประการ

ก. พนักงานคุมประพฤติ เป็นตัวแทนศาลในทางมีอำนาจบังคับ กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดที่ได้รับการปล่อยตัวไป จะต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไขและกรอบแห่งความประพฤติ ที่ได้สั่งให้ปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติตามพนักงานคุมประพฤติก็จะนำเอาตัวกลับมาให้ศาลสั่งใหม่ ได้ สำหรับเงื่อนไขที่วางไว้นั้น ส่วนมากมักจะกำหนดให้มารายงานตัวยังที่ทำการของ พนักงานคุมประพฤติเป็นระยะ ๆ ไป เช่นทุก ๓ เดือน เป็นต้น เงื่อนไขที่กำหนดให้ ปฏิบัติกันนั้น พนักงานคุมประพฤติก็จะกำหนดตามที่สืบเสาะมาได้ว่าผู้นั้นกระทำความผิดเพราะ เหตุใด เช่นกระทำความผิดเพราะชอบเที่ยวเตร่ มีวุ่น เล่นการพนัน ก็จะกำหนดเงื่อนไขว่า ห้ามคบเพื่อนชั่ว ห้ามเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน ห้ามออกเที่ยวเตร่ ตลอดจนให้ประกอบ อาชีพให้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้โดยพนักงานคุมประพฤติก็จะตรวจสอบว่าผู้นั้นปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่วางไว้หรือไม่ จากการที่เขามารายงานตัวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ดังกล่าว ทั้งอาจตรวจสอบได้ควยว่า เขาได้ประกอบอาชีพตามที่ไต่ถาม เงื่อนไขไว้หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เขาได้มีโอกาสกลับไปประพฤติชั่วอีกนั่นเอง

ข. ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงของผู้ถูกคุมความประพฤติ กล่าวคือ นอกจาก จะเป็นผู้วาง เงื่อนไขให้เขาปฏิบัติและทำการตรวจสอบถึงการปฏิบัติตาม เงื่อนไขดังกล่าว แล้ว พนักงานคุมประพฤติยังมีหน้าที่ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ จะต้องเป็นพี่เลี้ยงหรือ ที่ปรึกษาของผู้ถูกคุมความประพฤติ โดยถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติมีปัญหาใด ๆ ก็อาจนำ ปัญหาเหล่านั้นมาปรึกษาพนักงานคุมประพฤติได้ ดังนั้น พนักงานคุมประพฤติจึง เป็น ผู้ที่มีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับผู้ถูกคุมความประพฤติ เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมีความใกล้ชิด กันดังกล่าว พนักงานคุมประพฤติจึงต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีขึ้นระหว่างพนักงาน คุมประพฤติ กับผู้ถูกคุมความประพฤติ เพื่อให้เกิดความรักใคร่สนิทสนมกับให้ผู้ถูกคุม ความประพฤติมีความไว้วางใจในพนักงานคุมประพฤติ เพื่อว่า เมื่อเขามีปัญหาอันใด ขึ้น ก็จะได้นำปัญหานั้นมาปรึกษาพนักงานคุมประพฤติได้อย่างเต็มที่

ฉะนั้น พนักงานคุมประพฤติ จึงต้องทำตัวให้เป็นที่ไว้วางใจของผู้ถูกคุม ความประพฤติที่สุด คือ เป็นทั้งพี่เลี้ยง ที่ปรึกษาและเพื่อนของผู้ถูกคุมความประพฤตินั่นเอง

การแก้ไขความประพฤติของบุคคลใดที่มีโทษกระทำได้โดยง่ายและมีโทษกระทำ
ได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะบุคคลผู้กระทำผิดนั้น บ่อยมีบุคลิกภาพเป็นของ
ตนเอง ตกอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่จำเจ สะสมติดต่อกันมาเป็นเวลานาน จึงทำให้เขากระทำ
ผิดซ้ำได้ ดังนั้น พนักงานคุมประพฤติจึงต้องใช้ความพยายามและใช้เวลานานพอ
สมควรที่จะแก้ไขให้เขามีความประพฤติและทัศนคติที่ดีขึ้น ส่วนใหญ่ระยะเวลาที่จะทำ
การตรวจสอบความประพฤติ มักจะเป็นครั้งละ ๓ - ๔ เดือน ซึ่งในการตรวจสอบ
แต่ละครั้งพนักงานคุมประพฤติจะต้องพิจารณาความลงงานในรอบระยะเวลาที่ผ่านมา
ได้ผลในทางแก้ไขความประพฤติได้เพียงใด ทำให้ผู้ถูกคุมความประพฤติดีขึ้นหรือเลวลง
สมควรที่จะคุมความประพฤติผู้นั้นเสียอีกต่อไปหรือไม่ เช่นถากการคุมความประพฤติไม่
ทำให้ผู้นั้นกลับตัวเป็นคนดีได้เลยแม้แต่น้อย ก็ควรให้เขารับการลงโทษเสียดีกว่า หรือ
สมควรจะแก้ไขเงื่อนไขที่จะให้เขาปฏิบัติต่อไปอย่างไร

นอกจากนี้ พนักงานคุมประพฤติยังต้องกำหนดโครงการที่จะให้ผู้ถูกคุมความ
ประพฤติปฏิบัติไปในอนาคตอีกด้วย

วิธีการคุมความประพฤติอาจวาง เป็นหลักใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

๑. Social re-education treatment คือการปลูกฝังความประพฤติ
ใหม่ สร้างแนวทางใหม่ให้แก่เขา กระทำโดยชักจูงแนะนำให้เขาปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้อง
ให้เขาได้พบได้เห็นในสิ่งที่ถูกต้อง การชักจูงดังกล่าวเป็นเทคนิคของพนักงานคุม
ประพฤติโดยเฉพาะที่จะกระทำแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ เป็นรายตัว

๒. Psychotherapy treatment คือการบำบัดทางจิต วิธีการนี้
คือจะต้องชำระล้างสิ่งไม่ดีที่อยู่ภายในออกเสียก่อน แล้วจึงบรรจุสิ่งใหม่เข้าไป คราบใด
ที่ยังไม่สามารถกำจัดสิ่งชั่วร้ายภายในได้แล้ว ก็ไม่อาจจะบรรจุสิ่งใหม่เข้าไปได้เลย
สิ่งที่จะบรรจุเข้าไปก็คือวิธีการตามข้อ ๑ นั้นเอง วิธีการแก้ไขความประพฤติต้องใช้
บรรยากาศในทางผ่อนคลายอารมณ์ (relaxed atmosphere) วิธีการนี้ต้องอาศัย
จิตแพทย์ เข้าช่วย

ตามที่ไต่ถามมาข้างต้น เป็นประวัติความเป็นมาในเรื่องคุมความประพฤติ
โดยสังเขป

การคุ้มครองประพจน์ในประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของการลงโทษในประเทศไทยนั้น แต่เดิมประเทศไทยเราใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรง โทคร้ายทารุณ โดยถือระบบการแก้แค้นชดเชยและมุ่งบรรเทาความเสียหายให้แก่ฝ่ายผู้เสียหายเป็นสำคัญ เช่นกฎหมายลักษณะโจร และกฎหมายลักษณะเบ็ดเสร็จ ซึ่งมีบทลงโทษผู้กระทำผิดแบบจารีตนครบาล และปรับใหม่แก่ผู้กระทำผิด เป็นต้น

ต่อมาประเทศไทยได้มีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น มีชาวต่างประเทศเข้ามาทำการค้าขายและเข้ามาบริหารราชการในประเทศไทย เป็นจำนวนมาก ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์ระบบการลงโทษของไทยเป็นอย่างมากว่า เป็นไปอย่างป่าเถื่อนโหดร้ายทารุณ จนเป็นที่รังเกียจของนานาอารยประเทศ ถึงกับเกิดปัญหาที่เรียกว่าสิทธิสภาพนอกอาณาเขต (Extra-territoriality) โดยชาวต่างประเทศหรือในบังคับของต่างประเทศที่กระทำผิดในประเทศไทยไม่ต้องถูกพิจารณาคดีโดยศาลไทย ทำให้เป็นที่เจ็บช้ำน้ำใจและอับอายศอศุแก่ประชาชนชาวไทยในสมัยนั้น เป็นอย่างมาก

ต่อมาในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระองค์ได้ทรงพัฒนาระบบกฎหมายไทยให้ทันสมัยยิ่งขึ้น โดยพระองค์ได้เสด็จประพาสทวีปยุโรป เพื่อศึกษาและดูกิจการปกครองบ้านเมืองของประเทศยุโรป แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนาประเทศไทยให้เจริญขึ้นเป็นอันมาก เพื่อให้ต่างประเทศยอมรับ แต่แม้กระนั้นก็ยังไมอาจปลดระบบสิทธิสภาพนอกอาณาเขตออกไปได้จนต่อมา ร.ศ. ๑๑๒ ประเทศไทยได้เสียดินแดนทางภาคใต้ไป ๘ แคว้น เพื่อให้ระบบสิทธิสภาพนอกอาณาเขตหมดไป ในขณะที่เกี่ยวพันประเทศไทย

ดูรายละเอียดใน กฎหมายลักษณะโจรและกฎหมายลักษณะเบ็ดเสร็จ ในกฎหมายเล่ม ๑ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ทรงรวบรวม (พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ อาณา พลโทอัมพร ศรีไชยยันต์ พ.ศ. ๒๕๑๓)

ก็ได้พัฒนา ระบบกฎหมายให้เจริญขึ้นด้วย สำหรับกฎหมายอาญาก็ได้ร่างกฎหมายอาญาขึ้น
 ใช้บังคับ เรียกว่า กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ กฎหมายดังกล่าว เป็นกฎหมายที่
 ร่างขึ้น เป็นหมวดหนึ่งในลักษณะของประมวลกฎหมายไทยที่ใช้ในกฎหมายดังกล่าวก็ได้พัฒนา
 คลายความรุนแรงลงจากแบบจารีตนครบาล มาเป็นลงโทษตามขั้นตอนและความหนักเบา
 ของการกระทำผิด นอกจากนั้น ยังมีการยกอาญาจำคุก^๑ การรอกการลงอาญาใน
 กรณีกระทำความผิดเล็กน้อย คือผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้รับอาญาจำคุก เพียงปีหนึ่งก็ตี
 หรือไม่ถึงปีหนึ่งก็ตี เป็นคนยังไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดมาก่อน^๒

ในการรอกการลงอาญาตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๔๑ มีบทบัญญัติว่าผู้นั้น
 จะต้องประพฤติตัวดีในระหว่างที่รอกการลงอาญา ก็ให้ยกโทษที่รอไว้ให้นั้นเสีย^๓ จากการ
 ที่มีข้อกำหนดว่าผู้กระทำความผิดจะต้องประพฤติตัวดีภายในกำหนดที่รอกการลงอาญานี้เอง
 จึงเห็นได้ว่า ระบบกฎหมายอาญาของไทยได้เริ่มยอมรับระบบการคุมความประพฤติเข้า
 มาใช้แล้ว

^๑ มาตรา ๔๐ เมื่อผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษ ได้รับความลดหย่อนอาญา
 ลงตามบทกฎหมายนั้นจนเหลือแต่อาญาอย่างเบา ต้องโทษจำคุกเดือนหนึ่ง หรือต่ำกว่า
 เดือนหนึ่ง แลปรับด้วยเท่านั้นไซ้ ทานว่าศาลจะกำหนดเวลาจำคุกผู้นั้นให้น้อยลง
 กว่านั้นอีกทั้งปรับด้วยหรือไม่ปรับด้วยก็ได้ หรือจะยกอาญาจำคุกเสียจะให้คงแต่ปรับ
 สถานเดียวก็ได้.

^๒ กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา ๔๑ "ถ้าผู้ที่ต้องคำพิพากษาให้รับอาญาจำคุก
 เพียงปีหนึ่งหรือไม่ถึงปีหนึ่งก็ตี เป็นคนยังไม่เคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดมา
 แรกก่อน ทานให้ศาลวินิจฉัยดู ถ้าเห็นสมควรจะสั่งในคำพิพากษาให้รอกการลงอาญาไว้ก่อนก็ได้."

^๓ มาตรา ๔๒ "เมื่อศาลได้สั่งให้รอกการลงอาญาผู้ใดไว้ตามความในมาตรา ๔๑
 แลผู้นั้นประพฤติตัวดี ไม่กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไว้ในภาคที่ ๒
 ตั้งแต่ส่วนที่ ๑ จนถึงส่วนที่ ๕ ตลอดเวลา ๕ ปีแล้ว ทานให้ยกโทษที่รอไว้ให้แก่มันทีเดียว.."

นอกจากนั้นยังมีบทบัญญัติ เกี่ยวกับการกระทำผิดโดยมีวิธีการสำหรับเด็ก ซึ่งรวมทั้งมีการคุ้มครองประพฤติกเด็กอีกด้วย ๑

นอกจากการใช้วิธีคุ้มครองประพฤติกแล้ว ยังกำหนดวิธีการแก้ไขเยียวยา เป็นชั้น เป็นตอนอีกด้วย

วิธีการดังกล่าว เป็นการแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นรายตัว เพื่อแก้ไขให้โอกาส เขากลับตัวเป็นคนดีได้ มิใช่จะลงโทษเพื่อเป็นการแก้แค้นหรือชดเชยความผิดเพียง อย่างเดียวดังแต่ก่อน การที่ประเทศไทยได้แก้ไขระบบกฎหมายมาเป็นชั้นตอนดังกล่าว ทำให้ประเทศไทยเป็นเอกราชทางศาลโดยสมบูรณ์ในเวลาต่อมา

๑ มาตรา ๕๗ "ถ้าเด็กอายุกว่าเจ็ดขวบขึ้นไป แต่ยังไม่ถึงสิบสี่ขวบ กระทำความผิด ทานให้ศาลมีอำนาจกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดใน ๓ ประการที่จะว่า ต่อไปนี้คือ

๑. ถ้าเห็นว่ามันยังไม่รู้ผิดชอบ จะให้ปล่อยตัวไปเสียก็ได้ หรือถ้าศาล เห็นว่ามันพอจะเข้าใจความผิดชอบโดยບ้าง ให้ศาลว่ากล่าวให้มันรู้สึกตัว แล้วภาคทัณฑ์ ปล่อยตัวไปก็ได้กรณีประการหนึ่ง

๒. มอบตัวเด็กให้แกบิดามารดา หรือผู้ปกครอง แลบังคับเรียกประกันทานบน หรือเรียกแต่ทานบนแกบิดามารดา หรือผู้ปกครอง เด็กนั้น ให้สัญญาว่าจะระวังเด็กนั้น ให้ประพฤติกนรักษาความเรียบร้อยตลอดเวลาที่ศาลจะกำหนดให้ไม่เกินกว่าสามปี ถ้าผิดทานบน ให้ศาลปรับเป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดไว้ในทานบน ไม่เกินร้อยละห้าขึ้นไป กรณีประการหนึ่ง

๓. สั่งให้ส่งตัวเด็กนั้นไปไว้ในโรงเรียนกักตสันดาน ตลอดเวลาที่ศาลจะกำหนด ให้ แต่อย่าให้เกินไปกว่าเวลาที่เด็กนั้นมีอายุครบสิบแปดขวบประการหนึ่ง

ประเทศไทยได้ใช้กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ อยู่เป็นเวลานาน ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๔ จึงได้ตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๔๕๔ และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๔๕๔ ขึ้นใช้บังคับ ได้กำหนดวิธีการคุ้มครองความประพฤติ เด็กและเยาวชนขึ้นโดยเฉพาะ" ๑

ต่อมาได้มีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญามัยปัจจุบัน โดยมีพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๘๕ ขึ้น ซึ่งในประมวลกฎหมายมัยดังกล่าวได้บัญญัติถึง เรื่องรอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษ เด็กและเยาวชนกระทำผิดดังปรากฏในมาตรา ๕๖, ๕๗, ๕๘, ๗๓, ๗๔, ๗๕, ๗๗ ๒

ตามมาตรา ๕๖ นี้ ได้กำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติไว้อย่างชัดเจนคือ

๑. ให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานที่ศาลระบุไว้เป็นครั้งคราว เพื่อเจ้าพนักงานจะได้อสอบถามแนะนำช่วยเหลือ หรือตักเตือน ตามที่เห็นควรในเรื่องความประพฤติและการประกอบอาชีพ
๒. ให้ฝึกหัด หรือทำงานอาชีพอัน เป็นกิจลักษณะ
๓. ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติใด อันอาจนำไปสู่การกระทำ ความผิดเช่นเดียวกันนี้อีก

แม้กฎหมายจะได้บัญญัติในเรื่องคุ้มครองความประพฤติไว้อย่างชัดเจน เช่นนั้นแล้วก็ตาม แต่ศาลก็ได้ใช้วิธีการคุ้มครองความประพฤติผู้ใหญ่เลยแม้แต่ครั้งเดียว คงใช้แต่เพียงการรอกการลงโทษ หรือการรอกการกำหนดโทษแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น โดยไม่ได้กำหนดเงื่อนไขในการคุ้มครองความประพฤติแต่อย่างใด

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน มาตรา ๓๓ "...การสั่งรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษแก่ เด็กและเยาวชนทำได้แก่"

๑. เด็กหรือ เยาวชนนั้น เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำผิดมาแล้ว
๒. โทษอาญาที่ควรจะลงแก่เด็กหรือ เยาวชนนั้น เป็นโทษอาญาประเภทอื่นนอกจากโทษจำคุก
๓. ในกรณีที่เป็นโทษจำคุก กำหนดโทษจำคุกจะมากกว่าสองปีก็ตาม

๒
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖.

ต่อมาได้มีการหยิบยกปัญหา เรื่องการคุ้มครองประพจน์ผู้ใหญ่ขึ้นมาพิจารณาหลายครั้ง รวมทั้งมีการจัดประชุมทางวิชาการ ถึงปัญหานี้ขึ้นอีกหลายครั้ง ซึ่งการประชุมแต่ละครั้งก็ได้มีการลงมติว่าควรนำวิธีการคุ้มครองประพจน์ผู้ใหญ่มานำใช้ แต่ก็ยังไม่ได้นำวิธีการดังกล่าวมาใช้อย่างจริงจัง จนในที่สุดกรมอัยการได้เสนอโครงการชะลอการฟ้อง คือระเบียบว่าด้วยการชะลอการฟ้อง พ.ศ. ๒๕๒๐ ต่อรัฐบาลคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พร้อมทั้งได้เสนอให้มีการคุ้มครองประพจน์ผู้ใหญ่อีกด้วย แต่ระเบียบดังกล่าวนั้นตกไป หลังจากระเบียบดังกล่าวตกไปแล้ว ต่อมากระทรวงยุติธรรมก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองประพจน์ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ ในที่สุดสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็มีมติให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้เมื่อ เดือน เมษายน ๒๕๒๒ นี้เอง ๑

เหตุที่กล่าวถึง เรื่องการคุ้มครองประพจน์อย่างยืดหยุ่น เพราะเหตุคุ้มครองประพจน์เป็นวิธีการอันสำคัญที่จะนำมาใช้ในหลักในเรื่องชะลอการฟ้อง จึงจำต้องกล่าวถึงโดยละเอียด

ผลของการชะลอการฟ้อง

ผลระหว่างดำเนินการชะลอการฟ้อง

ก. ผลในคดีผู้ต้องหา เมื่ออัยการฟ้องคดีผู้ต้องหา ได้มีคำสั่งให้ชะลอการฟ้องไว้แล้ว ถ้าในระยะเวลาที่รอการสั่งฟ้องคดีไว้แล้ว ผู้ต้องหาไม่ได้กระทำความผิดใด ๆ หรือไม่ได้ปฏิบัติผิดเงื่อนไขที่อัยการฟ้อง หรือพนักงานคุมประพฤติได้กำหนดไว้ดังกล่าวแล้ว ให้อัยการหรือผู้รักษากรองออกคำสั่งไม่ฟ้อง ซึ่งในกรณีเช่นนี้ ผู้ต้องหาจะพ้นจากการเป็นผู้ถูกฟ้องทันที มีผลเท่ากับว่าเขาไม่เคยถูกฟ้องมาก่อนเลย

๑ พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองประพจน์ตามประมวลกฎหมายอาญา

ข. ผลในค่านผู้เสียหาย ในระหว่างที่อธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษากรณแทน
สั่งให้รอการสั่งฟ้องไว้ดังกล่าวก็ดี เมื่ออธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษากรณแทนสั่งไม่ฟ้อง
ในกรณีที่ยุทธองหาได้ปฏิบัติตาม เงื่อนไขการคุมความประพฤติแล้วก็ดี ผู้เสียหายจะฟ้องคดี
มิได้ และถ้าผู้เสียหายได้ฟ้องคดีอยู่ก่อนแล้ว ก็ให้ถอนฟ้องคดีนั้นเสีย

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า คำสั่งไม่ฟ้องคดีในกรณีจะชะลอการฟ้องนี้ต้องอาศัยสิทธิ
ของผู้เสียหายที่จะฟ้องคดีด้วยตนเองเป็นการยกเว้นหลักการเรื่องสิทธิการฟ้องคดีของ
ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๔^๑ เหตุที่เป็น
เช่นนี้เพราะ ก่อนที่อธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษากรณแทนจะทำการชะลอการฟ้องนั้น
จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายเสียก่อน จึงจะสั่งชะลอการฟ้องคดีนั้นได้ ถ้า
ผู้เสียหายไม่ยินยอมก็จะสั่งชะลอการฟ้องไม่ได้ ฉะนั้น การที่ผู้เสียหายยินยอม เช่นว่านั้น
จึง เป็นการผูกมัดผู้เสียหายอยู่ในตัวว่ายอมสละสิทธิฟ้องคดีด้วยตนเอง เสียแล้วนั่นเอง

เหตุที่ต้องห้ามมิให้ฟ้องคดีในกรณีดังกล่าว เพราะถ้ายอมให้ผู้เสียหายฟ้อง
คดีได้อีกแล้ว ผลบังคับในเรื่องชะลอการฟ้องก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ เพราะถ้าหากเขาได้
ปฏิบัติตาม เงื่อนไขคุมความประพฤติแล้ว เขาก็อาจถูกผู้เสียหายฟ้องคดีเอาอีก เช่นนี้
ก็จะทำให้การชะลอการฟ้องไม่ได้ผล

ค. กรณีที่ยุทธองหาไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไข ถ้าในระหว่างที่ยุทธองหาถูกคุมความ
ประพฤติอยู่ในระหว่างมีการชะลอการฟ้องคดีไว้นั้น ถ้าปรากฏว่ายุทธองหาฝ่าฝืนหรือไม่
ปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่อธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษากรณแทนกำหนด เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรม
อัยการกำหนดเรียกยุทธองหานั้นมาตักเตือน หรือทำความเห็นเสนออธิบดีกรมอัยการ เพื่อ

^๑ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๔ "คำสั่งไม่ฟ้องคดี
หาสิทธิผู้เสียหายฟ้องคดีโดยตนเองไม่"

สั่งระดับคำสั่งให้ชะลอการฟ้อง ในกรณีเพื่อขี้อัยการหรือผู้รักษาการแทน มีคำสั่งให้ระดับคำสั่งชะลอการฟ้องดังกล่าว ให้พนักงานอัยการออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล

การที่ขี้อัยการให้ระดับคำสั่งชะลอการฟ้องดังกล่าว ก็เพราะพิจารณาแล้วเห็นว่าการใช้วิธีชะลอการฟ้องแก่บุคคลผู้นั้นไม่ไคณล จึงควรระงับเสียแล้วให้พนักงานอัยการทำการฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล เสียเลย เพื่อให้ผู้ต้องหาได้รับการพิจารณาโทษตามกฎหมายต่อไป

เปรียบเทียบการชะลอการฟ้องกับการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษ

แนวความคิดในเรื่องชะลอการฟ้องกับการรอกการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษของศาลมีหลักการอันเดียวกัน กล่าวคือ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดได้กลับตัวเป็นคนดีภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดให้ และเพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษจำคุกระยะสั้น ซึ่งไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางแก้ไขผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลแต่อย่างใด หลักการทั้งสองอย่างอาจเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

ก. ซ่อเหมือนกัน

๑. วัตถุประสงค์ ทั้งหลักเรื่องการชะลอการฟ้องกับการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษมีวัตถุประสงค์อันเดียวกัน คือมุ่งหมายที่จะหลีกเลี่ยงการลงโทษจำคุกระยะสั้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดได้กลับตัวเป็นคนดีโดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดให้

๒. เงื่อนไข ทั้งการชะลอการฟ้องและการรอกการลงโทษ และรอกการกำหนดโทษ ต่างก็มีเงื่อนไขในลักษณะเดียวกัน โดยผู้นั้นต้องไม่เคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน หรือเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อน แต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ

นอกจากนั้น การชะลอการฟ้องและการรอกการลงโทษกับรอกการกำหนดโทษมีสิ่งที่จะต้องพิจารณามีลักษณะเช่นเดียวกันคือ ต้องพิจารณาถึงอายุ ประวัติ ความประพฤติ สติปัญญา การศึกษา อบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพและสิ่งแวดล้อมของผู้นั้น หรือสภาพความผิดหรือ เหตุอันอันควรปราณี

๓. มีการใช้ระบบความปลอดภัย ทั้งการชะลอการฟ้องและการ
รอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษ ต่างก็นำระบบความปลอดภัยมาใช้ด้วยกัน

๔. เงื่อนไขของการความปลอดภัย ทั้งการชะลอการฟ้องและการ
รอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษต่างก็มีเงื่อนไขอย่างเดียวกันคือ

๔.๑ ให้ไปรายงานแก้ตัวเจ้าพนักงานที่ศาลระงับไว้ เป็นครั้งคราว
เพื่อเจ้าพนักงานจะได้สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือหรือตักเตือนตามที่เห็นสมควรในเรื่อง
ความปลอดภัยและการประกอบอาชีพ

๔.๒ ให้ฝึกหัดหรือทำงานอาชีพอื่น เป็นกิจลักษณะ

๔.๓ ให้ละเว้นการคบหาสมาคมหรือการประพฤติก่อนอำนาจนำไปสู่
การระงับความผิดอีก

๕. ผลที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับ เมื่อมีคำสั่งชะลอการฟ้องหรือการ
ลงโทษ รอกการกำหนดโทษแล้ว ผู้ต้องหาหรือจำเลยยังไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น
แต่ถ้าในช่วงระยะเวลาที่ชะลอการฟ้องหรือการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษ ผู้ต้องหา
หรือจำเลยไปกระทำความผิดขึ้นอีก ผู้ต้องหาหรือจำเลยก็อาจต้องถูกฟ้องคดีหรือถูกลงโทษในคดี
ที่ชะลอหรือรอไว้นั้นได้อีก

๖. ในระหว่างชะลอการฟ้องหรือการลงโทษรอกการกำหนดโทษ ถ้า
ผู้ต้องหาฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ ผู้ต้องหาอาจถูกสั่งฟ้องหรือถูกลงโทษที่รอไว้
หรือถูกกำหนดโทษและลงโทษที่รอกการกำหนดไว้นั้น

๗. ข้อแตกต่างกัน

๑. ชะลอการฟ้องเป็นอำนาจของอัยการ โดยเฉพาะ เพราะเป็น
กระบวนการก่อนฟ้องคดี ส่วนการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษเป็นกระบวนการ
ชั้นศาล เท่านั้น

๒. อัตรโทษที่เป็นเกณฑ์พิจารณาชะลอการฟ้อง ต้อง เป็นคดีที่มีโทษ
จำคุกอย่างสูงไม่เกิน ๓ ปี หรือความผิดที่ทำโดยประมาท และไม่ใช้ความผิดซึ่งอาจ
เปรียบเทียบได้

ส่วนการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษ มีหลักเกณฑ์เพียงว่าคดีนั้นศาลจะลงโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี ถึงแม้ว่าคดีนั้นจะมีโทษขั้นสูงเพียงใดก็ได้

๓. การชะลอการฟ้อง ผู้เสียหายต้องให้ความยินยอมชะลอการฟ้องอัยการจึงจะกระทำได้

ส่วนการรอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษ ผู้เสียหายไม่จำต้องให้ความยินยอมศาลก็มีอำนาจกระทำได้

๔. การชะลอการฟ้องผู้ต้องหาของร้องขอ

การรอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษ จำเลยไม่จำต้องร้องขอศาลก็มีอำนาจกระทำได้ แต่ในทางปฏิบัติจำเลยมักจะร้องขอ

๕. ระยะเวลาการชะลอการฟ้องมีกำหนดไม่เกิน ๒ ปี แต่ไม่เกินกำหนดอายุความสำหรับความผิดนั้น

ส่วนการรอกการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษ มีกำหนดระยะเวลาตามที่ศาลกำหนด แต่ต้องไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ศาลพิพากษาโดยไมต้องคำนึงถึงอายุความที่เหลือ แม้อายุความของความผิดนั้นจะเหลืออยู่ไม่ถึง ๕ ปีก็ตาม ศาลก็อาจกำหนดระยะเวลาให้รอไว้ถึง ๕ ปีได้

๖. ผู้มีอำนาจการชะลอการฟ้อง เป็นอำนาจของอธิบดีกรมอัยการหรือผู้รักษากรุณโดยเฉพาะ

ส่วนการรอกการลงโทษหรือการรอกการกำหนดโทษเป็นอำนาจศาลโดยทั่ว ๆ ไป

๗. การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้เพื่อคุ้มครองประพฤติ

ในเรื่องชะลอการฟ้อง ไม่มีบทบัญญัติให้อธิบดีกรมอัยการทำการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดไว้เพื่อคุ้มครองประพฤติ ถ้าพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีกรมอัยการไม่อาจสั่งเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าวได้

ส่วนในเรื่องรอกการลงโทษ รอกการกำหนดโทษ ถ้าพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปศาลมีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขข้อใดเพิ่มเติมก็ได้

๘. กรณีที่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขคุ้มครองความประพฤติครบถ้วนจนครบตามเวลาที่กำหนดแล้ว

ในกรณีที่ชะลอการฟ้อง อธิบดีกรมอัยการจะออกคำสั่งไม่ฟ้องคดี ผู้นั้นจึงจะพ้นจากการถูกฟ้อง

ส่วนการรอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษนั้น เมื่อครบตามเวลาที่ศาลกำหนดแล้ว ผู้นั้นไม่ได้กระทำความผิดอีกหรือไม่ใดผิดเงื่อนไขผู้นั้นก็พ้นจากการถูกลงโทษหรือการที่จะถูกกำหนดโทษ โดยศาลไม่ตอ้งมีคำสั่งหรือคำพิพากษาอีกแต่อย่างใด

๙. ผลกระทบถึงสถานะของผู้ต้องหาหรือจำเลย

ผลของการชะลอการฟ้องที่ผู้ต้องหาไม่กระทำความผิดเงื่อนไขการคุ้มครองความประพฤติจนอธิบดีกรมอัยการสั่งไม่ฟ้องนั้น ทำให้เขาพ้นจากการเป็นผู้ถูกฟ้อง มีฐานะเท่ากับว่าผู้นั้นไม่เคยกระทำความผิดใด ๆ มาก่อน

ส่วนการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษนั้น ยังถือว่าผู้นั้นเคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดอยู่ แม้จะไม่ถูกจำคุกจริง ๆ ก็ตาม

จากข้อเปรียบเทียบดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การชะลอการฟ้องหรือรอกการสั่งฟ้อง ก็กับการรอกการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษนั้น มีข้อแตกต่างกันหลายประการ แม้ว่าจะมีข้อเหมือนกันบ้างก็ตาม แต่ข้อแตกต่างกันนั้นมีมากมายทั้ง เป็นข้อแตกต่างในข้อสำคัญควย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลักในเรื่องการชะลอการฟ้องหรือรอกการสั่งฟ้อง กับหลักในเรื่องรอกการลงโทษ หรือรอกการกำหนดโทษนั้น เป็นคนละเรื่องกัน การใช้อำนาจก็เป็นของคนละหน่วยงาน ทั้ง เป็นคนละชั้นตอนกันไม่เกี่ยวข้องกัน การสั่งชะลอการฟ้องหรือรอกการสั่งฟ้อง เป็นการใช้อำนาจโดยอัยการ ซึ่งเป็นฝ่ายบริหารส่วนการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษ เป็นการใช้อำนาจของฝ่ายตุลาการ

ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการชะลอการฟ้องหรือรอกการสั่งฟ้อง ก็กับการรอกการลงโทษหรือรอกการกำหนดโทษนั้น เป็นคนละเรื่องกัน ฉะนั้น จึงไม่ใช่การแก่งแย่งอำนาจกันแต่อย่างใด และไม่ใช่ว่างานซ้ำซ้อนกันควย